

“El PP utilitza el sistema educatiu amb finalitats partidistes”

La decisió de la Generalitat Valenciana d'impartir l'assignatura d'educació per a la ciutadania en anglès i amb la presència de dos professors per aula ha marcat una fita en la gestió educativa del PP. Parlem de la polèmica amb Vicent Mauri (Cabanyal, València, 1960), membre de l'executiva del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament.

Quines conseqüències té la implantació d'educació per a la ciutadania als instituts del País Valencià?

—La primera conseqüència és que s'ha intentat desvirtuar l'assignatura i convertir-la en un problema. La proposta de la Generalitat d'impartir educació per a la ciutadania en anglès o d'emparar els alumnes objectors mitjançant l'opció B o permetent que no vagen a classe pretén anar contra l'assignatura. Això contrasta amb una actitud ferma

del professorat, que és contrari a fer l'assignatura en anglès. Per molt que diga el conseller, el professorat la imparteix en la llengua del programa lingüístic del centre. En alguns centres es fa en anglès per les pressions que reben des de la inspecció educativa, però no per voluntat del centre.

—El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STEPV) han parlat d'una objecció silenciosa per part dels instituts. Què voleu dir?

—La major part dels centres faran l'assignatura en valencià o en castellà i no acceptaran les instruccions de la conselleria, perquè són unes instruccions que no tenen res a veure amb principis pedagògics ni amb la legislació. Un professor d'anglès no té competències per a impartir ciutadania. En tenen els de filosofia i geografia i història. Passa que els centres, arran de les pressions de la conselleria, imparteixen l'assignatura en la llengua vehicular i no en anglès, sense comunicar-ho públicament.

—Com heu constatat aqueixa intimidació de què parleu?

—Les declaracions públiques del conseller han anat acompanyades d'entrevistes amb els professors dels centres per a intimidar-los i aconseguir que la feren en anglès. Després hi ha gent amb contractes d'interins o de funcionaris en pràctiques que s'han trobat influïts. A això, cal afegir-hi que la inspecció educativa va pels centres, la qual cosa és una forma d'intimidació. És curiós que, així com els inspectors no els hem vistos mai quan es tractava de vetllar per la implantació de la línia en valencià, ara n'han apareguts un batalló de Vinaròs a Oriola. Ara sentim l'administració al clatell, però quan ens ha fet falta no hi era.

—El conseller ha dit que “l'objectiu” d'ensenyar ciutadania en anglès “és donar resposta a una demanda social i potenciar l'anglès, alhora que millorar l'aprenentatge de les llengües oficials per assolir el trilingüisme en acabar l'ESO”.

—El seu objectiu no és aconseguir el trilingüisme dels alumnes valencians, sinó desvirtuar l'assignatura perquè hi és contrari. Si hi haguera la preocupació de potenciar una llengua estrangera, siga l'anglès, l'alemany o quina siga, les coses es farien d'una altra manera. Es podrien aplicar plans d'educació trilingüe amb el consens de la comunitat educativa. Ara s'ha implantat l'ensenyament d'anglès a

l'educació infantil en quatre anys, que és una norma arreplegada a la llei d'educació, i es fa sense enviar plantilla al centre. Ací es veu clarament la contradicció: si hi haguera una voluntat real de fomentar l'anglès, no es faria sense enviar plantilla. Declaren una cosa i en fan una altra. Al remat, es demostra que allò que preocupa és la política, la utilització del sistema amb finalitats partidistes.

—Quina recomanació faríeu als pares i mares que no vulguen que els seus fills reben aquesta assignatura en anglès?

—Els recomane que demanen als centres que l'assignatura s'impartisca en valencià o castellà i es mobilitzen per a garantir-ho. Si el conseller Font de Mora garanteix als pares objectors que els seus xiquets poden no anar a l'escola, jo dic que també haurà d'atendre la voluntat dels pares que volen que l'assignatura es faça en valencià. Els pares haurien de posar-se en contacte amb l'associació de pares i mares del centre i reclamar el dret que l'assignatura s'impartisca en les millors condicions possibles.

—Des del punt de vista estrictament pedagògic, per què aneu contra la fórmula proposada per la Generalitat?

—La comunitat educativa no està preparada per a fer les coses així. Si de veritat hi haguera una voluntat de potenciar l'anglès s'hauria preparat la manera d'impartir-ho des de fa més d'un any i s'haurien fet cursos de formació perquè el professorat tinguera el domini tècnic necessari de la llengua. Hi ha milers de professors que podrien impartir l'assignatura. Però impartir una matèria nova, ja fora en la llengua del país o en castellà requereix una experimentació, una formació, material didàctic i pedagògic i que la comunitat educativa l'assumeix com a pròpia. I això no s'ha fet, perquè la norma que regula l'ensenyament d'educació per a la ciutadania es va publicar aquest diàlluns. Si vols impartir una assignatura nova, no ho pots preparar d'un dia per un altre. Has de formar el professorat, preparar el material... Quan es va implantar a les escoles el valencià es va aplicar un pla experimental i en aquest cas això no s'ha fet. Des d'un punt

de vista estrictament pedagògic, les coses no s'han fet com tocava.

—Vist l'aldarull que s'ha organitzat, veieu cap possibilitat que la Generalitat rectifique i es replantege la manera d'impartir l'assignatura?

—No faran marxa enrere a curt termini, per bé que confiem que les coses canvien el curs 2009-2010. El conseller podria haver canviat quan l'acte del Tribunal Superior de Justícia va dictar sentència contra l'opció B. El Consell podria haver rectificat en aquell moment. Ara, aquestes setmanes vinents, els tribunals dictaran sentència i caldrà esperar què diuen. A curt termini, és clar que no hi haurà rectificació. Més aviat al contrari, hem detectat que hi ha hagut una fugida per a no canviar de posició. L'objectiu és destruir l'assignatura. Ací hi ha un sector molt minoritari de la societat valenciana, molt conservador i contrari a l'assignatura, que fa molt de soroll, i Font de Mora s'ha posat al seu servei.

—La polèmica sobre educació per a la ciutadania ha difuminat la resta

de qüestions importants en aquest inici de curs. Segons la Generalitat, el nou curs comença amb 49 centres nous, 1.153 docents més i una inversió per alumne que és la més alta de l'estat espanyol.

—Educació per a la ciutadania ha acabat tapant-ho tot. S'han construït centres i s'han fet inversions, és cert, però sempre s'ha anat darrere de les necessitats. Els centres que s'inauguren ara s'havien d'haver inaugurat fa deu anys. Feia vint anys que es veia que el sistema es col·lapsaria, sobretot a les ciutats grans i mitjanes i a la costa. Es construeix un circuit de fórmula 1 en sis mesos i fer una escola costa anys. D'una altra banda, enguany se celebren 25 anys de l'aplicació de la llei d'Ús i Ensenyament en Valencià i, a hores d'ara, només el 25% dels alumnes fan l'ensenyament en valencià, la qual cosa no és desitjable per a una efectiva recuperació lingüística del país.

Violeta Tena

Recursos judicials contra piruetes administratives

L'assignatura educació per a la ciutadania ha estat per al conseller Alejandro Font de Mora com una pedra a la sabata de la seua gestió. Des que el Ministeri d'Educació socialista va proposar la matèria com a assignatura obligatòria per als alumnes de secundària, la Generalitat Valenciana va obrir un front per mirar d'entrebancar-la. El País Valencià ha estat, juntament amb Madrid, la comunitat autònoma que més tard l'ha implantada —tot acollint-se a la llei, que ho permet. L'animadversió cap a la matèria no s'acaba aquí: el govern Camps va incitar a l'objecció de consciència envers l'assignatura, tot oferint materials alternatius a tots aquells que no volgueren cursar-la. Font de Mora va arribar a proposar fins i tot que els objectors pogueren aprovar l'assignatura fent un treball a final de curs, punt que va ser rebutjada després pel Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana. Aquesta negativa judicial a les propostes del govern Camps podria no ser l'única, perquè les piruetes administratives de la Generalitat han tingut com a resposta recursos judicials interposats per diverses institucions. Així, STEPV ha plantat batalla judicial contra totes les normes que regulen la implantació de la matèria. S'hi han unit CCOO, el Ministeri d'Educació mateix i, darrerament, la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de la província de València.

